

Tjo, flöjt här skall spelas på näver och fela natten lång

Det var en bländande syn som mötte åskådarna i Sporthallen i Eskilstuna på fredagseftermiddagen då ett par tusen sjungande, spelande människor i de mest färgsprakande creationer från finaste svenska bygdekultur marscherade in och tände den fest som skall vara veckan ut — och göra oss alla glada till sinnes under några av de ljusaste sommardagarna och nätterna på året.

Med urtidstoner från näverlurar fick det gigantiska Ungdomstinget, som helt sätter sin prägel på Eskilstunas hela kommun, sin klassiska accent. Små barn

i blommiga folkdräkter sov på mamas armar, spelmännen "duellerade" med att trola fram melodier ur felorna — precis som jazzmusiker som eldar upp varandra. I många hörn, och alla delar av sta'n märks dom. Stållig var den store spelmannen i stormhatt och svart rock. Många åldermän, som gjort väldiga dagsverken för sin bygd och landet, petade med knottiga fingertoppar på sina stränginstrument, som bara de känner utan och innan. När alla fiolerna stämde upp Flodavalsen brusade på något sätt mycket av historien fram. Den svenska historien!

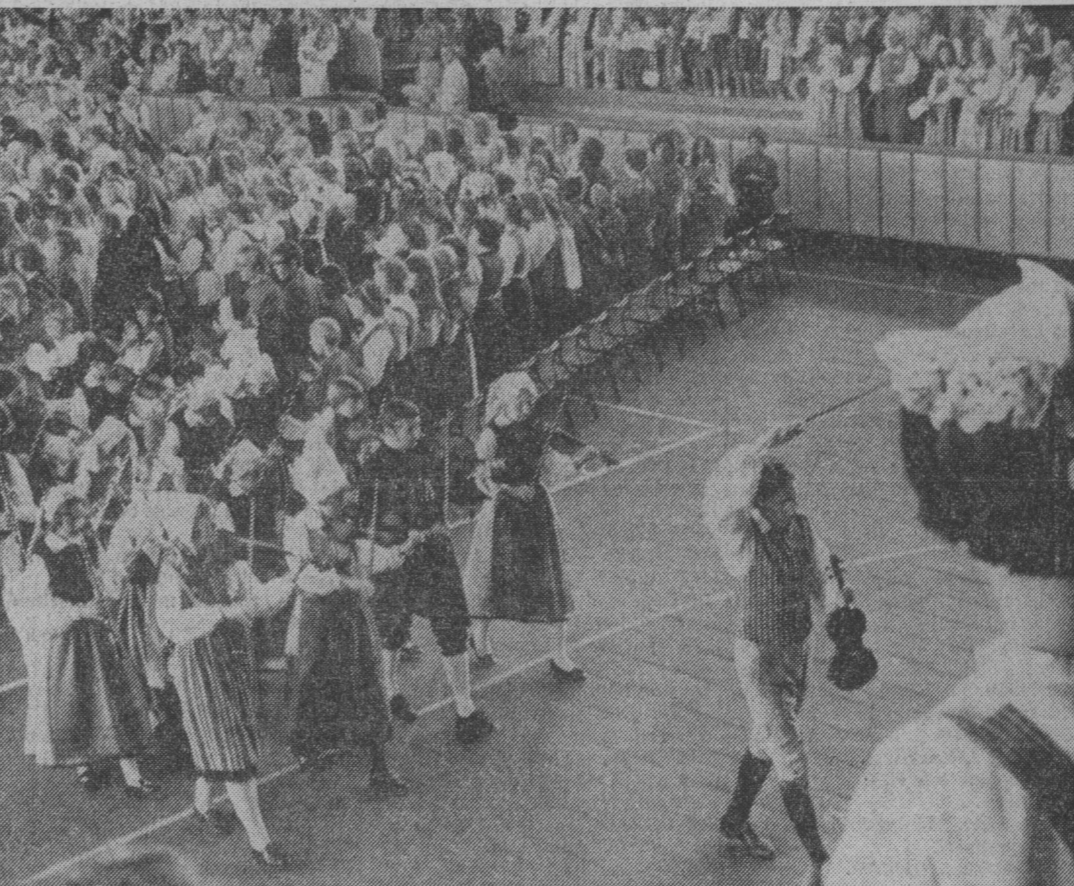
Det verkade så präktigt och riktigt allting. Präktigt folk av gott virke var det också som stämde upp "Mandom mod och morske män" så att det dånade om det. Långhåriga världsomstörtare hade verkligen känt sig vilsekomna i denna nationella atmosfär där färgerna gult och blått dominerade i dräkterna under de storsvenska fanborgarna...

Kent Johnssons spel på näverlur ekade länge i hallen innan Rekarne folkdansgilles ungdomsspelmanslag tog upp takten.

Det var en lycklig ordförande i Rekarne folkdansgille — Fritz Andersson — som hälsade välkommen till tidernas största ungdomsting i Sverige, där spontaniteten och värmen inte var att ta misste på. Om några är landskapsvårdare så är det spelmän — Fritz sade stolta ord om "vår kommun och landskap". Sörmland bär på rika traditioner när det gäller denna folkliga bondekultur som har många djupa rötter ända från stormaktstidens dagar.

Kommunfullmäktiges ordförande Bengt Gustavsson hälsade välkommen med ett inledningsvis bygga upp högtidstalet på en artikel i tidningen FOLKET kring evenemanget.

— Att få ta emot ett rikssarrangemang är inte bara ett styrkeprov utan också en stimulans för en lokal organisation. Eftersom organisationerna i så hög grad sätter sin prägel på Eskilstuna värdesätter vi verkligen sådan stimulans, sade Bengt Gustavsson och presenterade kommunen, som räknar

Som en svensk sommartavla vid midsommar var det när "Hela Sverige" marscherade upp i Sporthallen i Eskilstuna och tidernas storting var ett faktum.

över 200 verkamma ungdomsorganisationer. Av Eskilstunas 18 200

ungdomar i åldrarna 7-20 är cirka 9 000 med i någon eller några föreningar. Han betraktar den miljon ur kommunkassan som satsas som mycket väl använda pengar.

— Jag är ännu inte riktigt van att i sammanhang som detta säga "kommun", sade talaren. Före årsskiftet fick jag säga stad. Nu är Rekarnebygden en kommun.

Symboliskt kan man säga, fortsatte kommunordföranden, att Rekarne folkdansgille därmed i högre grad än tidigare har blivit ETT med sin bygd. Reellt har den varit det ända sedan gillet start 1950. Han karakteriserade gillet som ett verkligt livaktigt inslag i kommunens föreningsliv.

— Inget skulle glädja oss mer än om ni framöver kan säga att tinget i Eskilstuna det var verkligen något som inspirerade och gav ljusa minnen, slutade kommunordföranden Bengt Gustavsson sitt hälsningstal. Svenska ungdomsringens ordförande Gert Ström öppnade med diktläsning.

På något sätt fick versraderna i Mandom mod och morske män som säger "Lyssnen då, vänner på hemländsk hundraårig sång, Lyssnen, Aisken, Lären den - - -" något av den stämning som redan präglar STORTINGET i Eskilstuna.

Man slutade den pampiga festouvertyren med Du gamla, D ufrä

innan ett par tusen spelmän, glada flickor och pojkar i folkdräkter från landets alla landskap tågade ut och blandade sig med stadens medborgare. Till och med gätans ordinarie klientel makade sig åt sidan och kände sig litet offside för ett ögonblick när spelemännen kom.

I dag yr knätofsarna om benen på de dansglada ungdomarna som sätter färg på inte mindre än fyrtiofem platser i kommunen. På Sundbyholm blir det kämpelökar där norrländska muskler skall möta sega smålänningar i armkrok och något urtidsaktigt som man hämtat up på Capitolium i Rom som heter "Romerska vagnar"...

På söndag blir det stormarsch genom Eskilstuna till Parken. Där är bara att "plocka för sig" av melodier och folkdräkter från hela landet. Ett färgstarkt glädjesmittande evenemang har fått en frisk och frejdig upptakt.

Reportage kring

STORTINGET:

Text: Bo Selander

Foto: Sören Lindell

En trött spelman har somnat på ett golv. Fiolfodralen har hedersplats på bänken. Ett storting med spelglädje fördrar också vila för att felan skall låta rätt.